

syn til den 3die Deel, da skal jeg for mit eget Bedkommende ogsaa sige, at jeg ikke kan frastalde, at Overtrædelsen af disse Sager maa være undergiden offentlig Forsølgning. Det er af de samme Grunde, hvorfor jeg i det Hele taget holder paa Straffebestemmelsen, som er sat i § 3, at jeg ønsker, at Overtrædelse af Loven maa blive straffet, og dertil er den offentlige Forsølgning et Middel. Jeg troer, at der saameget mindre kan være nogen Betænkkelighed ved at forkaſte dette hans Forslag, som han selv har gjort opmærksom paa de mange Modificationer, som Justitien har gjort med Hensyn til Paalæggelse af offentlig Forsølgelse, idet det kun er i ganske enkelte Tilfælde og hvor de vedkommende Parter ikke selv kunne komme til Forlig eller Affindelse, at det Offentlige strider ind for at bringe Sagen under Paatale. Jeg maa derfor af den Grund, jeg har nævnt, nemlig, at Straffebestemmelsen i Udkastets § 3 kan blive staaende, tilraade at stemme mod samtlige 3 Dele af den foreslaaede nye § 3.

A. Sager: Der som man ikke vil gaae ind paa, hvad der er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), hvilket jeg rigtignok troer var det Bedste for Loven selv, saa forekommer det mig, at det er høist nødvendigt, at man fastsætter de foreslaaede Straffe for Lager saa lavt som muligt; jo højere de nemlig ere, desmere ville de fordyre alle det Slags Laan; thi al den Indskrænkning, man gjør, og alle de Straffe, man i saa Henseende fastsætter, ville kun have den Virkning at fordyre Pengene for den arme Mand, der skal laane. Derpaa løber det Hele ud. Der som en Mand skal gjøre en Transaction af en vis tvivlsom Natur med Hensyn til Lovligheden, saa er det jo naturligt, at han vil have en højere Betaling end ellers; han vil have Noget for sin Risiko. Vil man overhovedet fastsætte Straffe for at tage højere Rente end den lovbefalede, saa forekommer det mig dog, at det er i høj Grad barbarisk at sætte det 20-dobbelte som Straf for den Fordeel, der saaledes oppebæres; og, naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) antager,

at Domstolene i saadanne Tilfælde ikke vilde benytte sig af den højeste Mulet, saa maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at, dersom den her omhandlede Overtrædelse — jeg vil ikke kalde det en Forbrydelse — blev begaaet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen), saa vilde jeg ansee Domstolene ligefrem for pligtede til at straffe ham med det 20-dobbelte; thi han kender jo complet Loven, eller burde idetmindste kende den, hvorimod der med Hensyn til en Mand, der ikke i den Grad kunde ansees for lovlydig, vel kunde være Tale om at gaae en Mellemvei. Hvorfor den offentlige Magt skal sættes i Bevægelse, for at forfølge dette Slags Overtrædelse, indseer jeg ikke. Det er ikke af det Slags Forsølgelser, man behøver at bebyrde Staten med, for at faae Lovene opretholdt. Det forekommer mig, at det maa blive en aldeles privat Forsølgelse af den, der troer sig forurettet af sin Creditor. Forøvrigt maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at, naar man nu er gaaet ind paa, at der maa tages Laan i faste Eiendomme til højere Rente end 4 pCt. med Bevilling, forudsat at disse Laan gives mod en ringere Sikkerhed end $\frac{2}{3}$ Dele af Eiendommens Værdi, saa kan der i denne Henseende saa let som Noget skee en Feiltagelse derved, at der tages feil af hvad de $\frac{2}{3}$ af Eiendommens Værdi er, og den Paagældende kan altsaa uden egentlig Brøde meget godt, ved at tage denne højere Rente, blive straffet med det 20-dobbelte af det Beløb, han har antaget at kunne betinge sig udover 4 pCt., og som han maaſtee i en Deel har havet i god Tro.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke erklære mig mod de Forslag, der ere stillede saavel af Fleertallet som af det samlede Udvalg. Jeg skal i det Hele taget bemærke, at, naar det er foreskrevet en alternativ Straf, vælge Domstolene i Reglen, hvor der ikke ere skærpene Omstændigheder, enten den mindste Straf eller ialfald den, der meest nærmer sig dertil. — I Anledning af hvad der blev ytret af den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Alberti) nemlig, at Retsubvidenhed ikke fritog for Straf, skal jeg tillade mig at bemærke, at det kan være ganske sandt, men, saa-